

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/29/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620202188
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8620202188.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Kataríny Krochtovej v spore žalobcu: Ekonomické stavby, s.r.o., so sídlom Pohranická 391, 951 01 Štitáre, IČO: 36 544 493 zastúpený: JÁNSKÝ & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 13, 949 01 Nitra, IČO: 47 249 650 proti žalovanému: M. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX A., zastúpený JUDr. Dušan Maruščák, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Námestie SNP 538/1, 091 01 Stropkov, o zaplatenie sumy 7.432,54 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti zamietnutiu vzájomnej žaloby takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výroku IV. a V.
- Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodoval o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 7.432,54 eura a o vzájomnej žalobe žalovaného na zaplatenie sumy 5.643 eur titulom bezdôvodného obohatenia.

2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol takto:

I. Zastavuje konanie v časti zaplatenia sumy 4 795,54 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 795,54 eura od 25.02.2020 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieťa.

III. V časti konania o žalobe žalobcu má žalovaný nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

IV. Vzájomnú žalobu žalovaného zamieťa.

V. V časti konania o vzájomnej žalobe má žalobca nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o budúcej zmluve o dielo dňa 25.07.2016, na základe ktorej sa zaviazali, že do šiestich mesiacov od tejto zmluvy uzatvoria zmluvu o dielo, ktorej predmetom bude zhotovenie stavby rodinného domu. Na základe tejto zmluvy si budúci objednávateľ, ktorým bol žalovaný, objednal okrem iného aj prípravné práce u žalobcu, a to vypracovanie štúdie domu, ktorá bude podkladom pre spracovanie projektovej dokumentácie, spracovanie projektovej dokumentácie k stavbe, jej realizácii, zabezpečenie stavebného povolenia, spracovanie výkazu výmer a ďalšie. Žalovaný uhradil zálohu vo výške 5.643 eur na krytie prvých prípravných prác s tým, že táto záloha mu mala byť odpočítaná z konečnej ceny diela. Stavba rodinného domu bola povolená stavebným povolením obce Zádiel dňa 28.08.2017. Projektovú dokumentáciu spracovala tretia osoba na základe objednávky žalobcu. Žalovaný podpísal vyúčtovanie

projektovej inžinierskej činnosti a energetického auditu, ktorý vykonal žalobca v súvislosti s realizáciou stavby. Následne žalovaný odstúpil od zmluvy o dielo a žalobca toto odstúpenie prevzal dňa 05.02.2020, pričom mu vystavil faktúru na zaplatenie sumy 7.432,54 eura titulom už vykonaných prác. V procese prípravy realizácie rodinného domu na základe plnomocenstva žalovaný splnomocnil žalobcu, aby ho zastupoval vo všetkých jednaniach pri projektovej príprave, projektovaní v územnom konaní, ako aj stavebnom konaní. V týchto konaniach boli predložené vyjadrenia správcov sietí, ako aj stanovisko Okresného úradu C. ohľadom záberu poľnohospodárskej pôdy. V priebehu konania žalobca čiastočne vzal žalobu späť a trval na zaplatení sumy 2.637 eur. Súd v tejto časti žalobu zamietol s poukazom na skutočnosť, že dohoda, podľa ktorej ak nebude uzatvorená zmluva o dielo a ktorou sa zaviazal žalovaný uhradiť žalobcovi aj ďalšie hotové výdavky a odmenu za činnosť spojenú s prípravou projektovej dokumentácie, a to podľa aktuálneho Sadzobníka pre navrhovanie ponukových cien, a to z dôvodu, že tento doplatok mal byť vypočítaný podľa Sadzobníka nakladateľstva F., pričom žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy nemohol tento cenník poznať.

4. Pokiaľ sa týka vzájomnej žaloby žalovaného na zaplatenie sumy 5.643 eur titulom vrátenia zaplatenej zálohy ako bezdôvodného obohatenia, súd mal za preukázané, že žalobca splnil povinnosti, ktoré si u neho žalovaný objednal v zmysle bodu 1.1 Zmluvy o budúcej zmluve. Odstúpením od zmluvy o dielo zanikol žalovanému nárok na zľavu a suma 5.643 eur, ktorou boli kryté prípravné práce podľa bodu 3.3 Zmluvy o budúcej zmluve, nepredstavuje na strane žalobcu bezdôvodné obohatenie. Odstúpením od zmluvy o dielo neodpadol právny dôvod, na základe ktorého bola žalovaným záloha poskytnutá. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalobca vykonal rozsiahlu prípravnú činnosť, ktorá vyústila do vydania stavebného povolenia s konkrétnou dokumentáciou, a to v prospech žalovaného. Žalovaný kvalifikovaným spôsobom nespochybnil činnosť žalobcu podľa objednávky. Bod 1.1 Zmluvy o budúcej zmluve je možno kvalifikovať ako samostatnú zmluvu o dielo, ktorej predmet je špecifikovaný v bodoch a) až g) a odmena vo výške 5.643 eur je zrozumiteľne uvedená v bode 3.3 Zmluvy. Táto záloha mala byť odpočítaná od konečnej ceny a predstavovala by zľavu na zhotovenie projektovej dokumentácie a inžinierskej činnosti. Po odstúpení od zmluvy o dielo žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie sumy 5.643 eur, nakoľko nedošlo k naplneniu podmienky pre udelenie zľavy z dôvodu nerealizácie diela pre odstúpenie žalovaného.

5. Zároveň súd prvej inštancie mal za to, že tento nárok zo strany žalovaného je premlčaný, nakoľko záloha bola poskytnutá v mesiaci júl 2016 a do podania žaloby dňa 17.12.2020 uplynula objektívna premlčacia trojročná doba pre vydanie bezdôvodného obohatenia.

6. V časti konania o vzájomnej žalobe súd s poukazom na princíp úspechu zaviazal na náhradu trov konania neúspešného žalovaného v rozsahu 100 %.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalovaného, a to proti výroku IV. a V. s poukazom na dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalovaný namietol správnosť skutkových zistení súdu prvej inštancie s poukazom na to, že opakovane namietal skutočnosť, že projektová a inžinierska činnosť, ktorá mala byť zabezpečovaná žalobcom na základe zmluvy o budúcej zmluve nebola zabezpečená ním, ale treťou osobou, ktorého žalobca na zmluvnom základe použil na vypracovanie štúdie rodinného domu, spracovanie projektovej dokumentácie, ako aj ďalšej činnosti, ktoré boli obsiahnuté v článku 1 bod 1.1 Zmluvy o budúcej zmluve o dielo. Tieto činnosti žalobca vyúčtoval žalovanému sumou 5.643 eur, ktorá ním bola uhradená. Projektová a inžinierska činnosť netvorí predmet podnikania žalobcu, pričom podnikanie v tejto oblasti je povolené iba osobám, ktoré spĺňajú odborné a iné predpoklady, ktoré však žalobca nemal. Tento bol oprávnený tieto náklady iba preúčtovať žalovanému vo výške skutočne ním vynaložených nákladov a nebol si oprávnený tieto náklady navyšovať. Pokiaľ tieto činnosti zabezpečoval formou subdodávky a požadoval viac ako za to vynaložil, ide o nedovolené podnikanie na jeho strane a aj o vznik bezdôvodného obohatenia. Namietol, že súd prvej inštancie týmto skutočnostiam nevenoval pozornosť. Pokiaľ sa týka nesprávneho právneho posúdenia, ide o ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kedy v prípade nedovoleného podnikania nie je rozhodujúce, či bola vyslovená trestná činnosť, ale ide o činnosť z nepoctivých zdrojov, napr. činnosť v rozpore s dobrými mravmi alebo nedovoleným podnikaním. Z tohto dôvodu, ak zo strany žalobcu došlo k plneniu týkajúcemu sa projekčných prác, nemá nárok na ich preplatenie, nakoľko v rámci podnikania nemohol vykonávať činnosť, ktorú nemal povolenú. V takomto prípade ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať. Je nutné zistiť výšku tzv. čistého prospechu žalobcu, ktorú predstavuje suma obdržaná od žalovaného po odpočítaní nákladov, ktoré boli ním vynaložené. Na tento vzťah sa vzťahuje

aj ust. § 3 ods. 1 OZ. Žalovaný v tomto konaní vystupuje ako spotrebiteľ a žalobca mu vyúčtoval za projekčné a inžinierske činnosti sumu, ktorá vznikla z absolútne neplatného právneho úkonu, nakoľko je v rozpore so zákonom a odporuje dobrým mravom, teda mal by vrátiť všetko, čo z takejto zmluvy nadobudol. Táto povinnosť je plynúca aj zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Rovnako tak žalovaný nesúhlasil s úvahou súdu prvej inštancie o premlčaní ním uplatneného nároku. Rovnako žalovaný považoval za nesprávne rozhodnutie o náhrade trov konania vo výroku V., kedy namietol, že súd neskúmal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom takýmito dôvodmi bola skutočnosť, že voči žalovanému ako spotrebiteľovi boli použité nekalé obchodné praktiky a zo strany žalobcu bola použitá neprijateľná zmluvná podmienka. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok vo výroku IV. a V. zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou tam uvedenou. Poukázal na to, že základnou odvolacou námietkou je to, že sa súd nezaoberal absenciou živnostenského oprávnenia na strane žalobcu na vykonávanie prípravných prác, za ktoré vyúčtoval žalovanému odplatu. Na túto otázku nemusel súd prvej inštancie reagovať, nakoľko sa nejedná o zásadnú argumentáciu. Išlo o okrajovú argumentáciu žalovaného, ktorá nie je kľúčová pre posúdenie veci. Žalovaný napáda mechanizmus dodávateľských reťazcov, kedy žalobca na vykonanie určitej časti prác využíva služby subdodávateľa, čo je však v súlade s Občianskym zákonníkom. Ak teda žalobca ako generálny dodávateľ prác zabezpečil ich vykonanie pomocou zmluvných dodávateľov, využil tak len svoju zákonnú možnosť a tieto práce boli vypracované kvalifikovaným dodávateľom a na ich základe bolo vydané aj stavebné povolenie. Takýto postup určite nezakladá skutočnosť získania nepoctivých zdrojov pre objednávateľa. Práve žalovaný dobrovoľne a vážne vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcom, zložil dohodnutý preddavok a až po skončení jeho partnerského spolužitia začal namietat' skutočnosti, s ktorými predtým súhlasil. Na túto skutočnosť je nutné prihliadnúť aj pri rozhodovaní o nároku na trovy konania, kedy žalovaný bol neúspešný vo vzájomnej žalobe. Žalobca preukázal, že všetky prípravné práce riadne vykonal aj za súčinnosti žalovaného, ktorý bol detailne oboznamovaný s jednotlivými vykonanými prípravnými prácami, o čom musel vedieť žalovaný pri podávaní vzájomnej žaloby. Aj povinnosť zložiť preddavok na cenu prípravných prác bola jasne, určito a zrozumiteľne formulovaná, preto je dôvodné, aby žalovaný znášal trovy konania v časti neúspešnej vzájomnej žaloby. Iba to, že žalovaný má postavenie spotrebiteľa nemôže znamenať, že v prípade neúspechu nebude zaťažený ani trovami konania. Z týchto dôvodov navrhol, aby rozsudok bol v napadnutej časti potvrdený, a aby mu boli priznané trovy odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

14. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

15. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

16. Podľa § 451 OZ

(1)

Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2)

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Ako vyplýva z ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Touto skutočnosťou odôvodňoval svoj nárok vo vzájomnej žalobe žalovaný, pričom túto skutočnosť zdôrazňoval aj v odvolacom konaní. Zákon nijakým spôsobom nedefinuje pojem nepoctivé zdroje, pričom vo všeobecnosti ide o prípady získania majetkového prospechu činnosťou obohacujúceho sa subjektu na úkor iného subjektu, ak zároveň sú naplnené predpoklady vzniku záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia. Typicky ide o získanie majetkového prospechu z trestnej činnosti /podvod, sprenevera ../. Aj v tomto prípade však musia byť splnené základné predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia, musí existovať kauzálna väzba medzi obohatením sa jedného subjektu a úbytkom v majetkovej sfére iného subjektu. V danom prípade, táto zákonná podmienka splnená nebola. Nepochybne žalobca vykonával úlohy, ktoré boli dohodnuté v zmluve o budúcej zmluve ohľadom prípravy projektovej dokumentácie, ktorá bola schválená, pričom to, že žalovaný následne nepokračoval v zmluvných dojednaniach, kedy by tieto náklady mu boli odpočítané vo forme zľavy však neznamená že došlo k bezdôvodnému obohateniu sa žalobcu. Z týchto dôvodov správne uzavrel súd prvej inštancie, že nedošlo k naplneniu a preukázaniu vzniku predpokladov bezdôvodného obohatenia, bremeno preukázania ktorých zaťažuje žalovaného. V konaní nebolo preukázané, že žalobca sa obohatil na úkor žalovaného.

18. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s presvedčivým, správnym a podrobným odôvodnením, ktoré sa nachádza v rozsudku súdu prvej inštancie, a to v bodoch 64, 65, 69, 70, 71, 72 a 79.

19. Vo vzťahu k zamietnutiu vzájomnej žaloby žalovaného odvolací súd poukazuje a stotožňuje sa s jeho záverom, že vykonané dôkazy jednoznačne preukazujú vykonanie prípravných prác žalobcom v zmysle zmluvy o budúcej zmluve. Túto skutočnosť v podstate žalovaný ani nespochybňoval, namietal len skutočnosť, že žalobca nemal oprávnenie na vykonávanie týchto prác. V konaní však nebolo spornou skutočnosťou, že tieto práce boli zo strany žalobcu objednané u osoby odborne spôsobilej, pričom odvolací súd hodnotí odvolacie námietky žalovaného o tom, že takýto spôsob zabezpečenia diela nie je možný ako nedôvodné. Jedná sa o bežný postup v obchodných vzťahoch, kedy hlavne pri dielach, ktoré sú náročné a komplikované, dodávateľ takýchto diel zabezpečuje jednotlivé etapy cestou zmluvných

vzťahov so svojimi dodávateľmi tak, ako to bolo v tomto prípade. Pokiaľ sa zmluvné strany dohodli na výške odplaty za tieto práce, čo v konaní nebolo sporné, odvolacie námietky žalovaného o tom, že sumu, ktorú prijal žalobca od neho, pričom dohodnuté práce boli vykonané sú nedôvodné. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť zmluvnej strany zaviazat' sa na splnenie povinnosti len tých, na ktoré sa vyžaduje osobitná kvalifikácia s tým, že musí takúto osobnú kvalifikačnú podmienku spĺňať zmluvná strana. Pokiaľ táto zmluvná strana túto svoju povinnosť zabezpečí cestou kvalifikovanej osoby, nemožno takémuto postupu nič vyčítať.

20. S poukazom na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa zaoberal meritom vzájomnej žaloby, odvolací súd nepovažuje za dôvodné sa vyjadrovať k úvahám ohľadom premlčania tohto nároku, nakoľko bolo preukázané, že tento nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je dôvodný.

21. Pokiaľ sa týka výroku o trovách konania, v danom prípade odvolací súd sa nestotožnil s odvolacími námietkami, podľa ktorých samotná skutočnosť, že žalovaný je spotrebiteľom, je dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania. Dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosť, že jedna strana sporu je spotrebiteľ. Takýmito dôvodmi by mohla byť len prípadne majetková, sociálna ťaživá situácia, ktorá však v konaní zo strany žalovaného nebola namietaná, ani preukázaná.

22. Účastník konania, ktorý svojím protiprávnym konaním zapríčinil, že druhá strana musí brániť svoje práva v súdnom konaní, zásadne ponese sankciu v podobe povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré vzniknú pri tejto procesnej činnosti. Bolo by v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka spôsobené len tým, že bol nútený dôvodne hájiť svoje práva. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 263/2016 zo 17. augusta 2016)

23. Odvolací súd preto ako vecne správny potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania v časti konania o vzájomnej žalobe.

24. O trovách odvolacieho konania, predmetom ktorého bolo konanie o vzájomnej žalobe, rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).